

BLÍZKOST ANDĚLŮ I DÉMONŮ; Narušený vztah k říši Andělů i Archandělů

Karel Funk

Ochranný Anděl člověka se s ním může ztotožnit pouze, žije-li člověk v řádu, tedy mravně, bděle, logicky, odpovědně... Pak nám může Anděl ukazovat a posilovat naše pravé já. Jeho jemná vnuknutí jsou však zprvu těžko rozeznatelná, a obzvláště když usilujeme ze zvědavosti cosi vytušit či vyzvědět, hraje tu roli jen naše psychika resp. podvědomí. Poměr mezi člověkem a Andělem se oslabuje, pokud člověk nepronese branou smrti kvalitní mravní podněty, získané na zemi. Hmotařská a plytká, k hodnotám kolem sebe netečná stránka vědomí nás od oné mravní úrovně vzdaluje a tím se vzdalujeme i svému Andělovi. Poměr člověka k říši Andělů je dnes porušen v té míře, jako ještě nikdy v dějinách lidstva. Anděl se i dnes staví před člověka, ale ten ztratil schopnost jej vnímat (jistě nemusíme připomínat, že nynější módní kurzy na využívání andělů jsou jen spirituální komerční bulvár). Jediný oprávněný, blahodárný, ba nutný postoj k našemu Andělovi je vděčnost za jeho ochranu, se kterou nás provází všemi inkarnacemi, oddanost, důvěra... K tomu nám žádné rychlokurzy nepomohou, spíš náš vztah k Andělům uhnou do nespásných labyrintů chtivosti, zvědavosti, laciné senzačnosti, falešné duchovnosti.

Další hierarchií nad Anděly jsou Archandělé, kteří jsou i vůdčími duchy národů. Zatemněný vztah k Andělům pak nedovoluje lidem nastolit i vědomější a častější kontakt či inspiraci ze strany duchů národů. Bez pomoci Andělů je vztah pozemských lidí k Archandělům zastřený.

Bytostí Archanděla je lidská duše, která směřuje ke zrození, vedena k určitému národu. Chybějící vztah k Andělovi má za následek, že vztah k národnímu Archandělovi je omezený, zploštělý. Pak i vztah k národnosti je pouze vnějškový: bezduchý, případně se sklonem k nacionalismu, šovinismu nebo naopak pohrdání vlastním národem. I svoji mateřskou řeč si pak bude rodící se člověk osvojovat jen mechanicky, bez lásky k rodnému jazyku, bez citlivosti k jeho nuancím, bohatství, vývoji, estetice řeči, čistotě, výstižnosti a bohatství vlastního výraziva. Působení genia řeči mu zůstává skryté. Stupňujícím se odloučením pravého poznání a mravnosti nemá přítomné lidstvo dostatek schopnosti produševnit svoji řeč a svoji národnost, protože je narušen vztah k duchu národa, k jeho Archandělovi (bývá zván i géniem, duchem či duší národa). Sami nedáváme svému národnímu Archandělovi možnost uchopit se národního vedení.

Kdo jedná mravně a s plnou sebekontrolou a sebevládou, očisťuje svoje astrální (cítivé) tělo a tím, aniž by to musel mít vědomě za cíl, pěstuje i vztah ke své vůdčí bytosti z říše Andělů. Ten jej uschopňuje vnímat živě čistou podstatu své národnosti, nesenou Archandělem národa. I proto je k čistému vlastenectví, tedy lásce k národu a práci pro něho, nutná určitá čistota a charakter nitra. Proto pro národ obětavě a dobrovolně pracují převážně nezištné, odvážné a charakterní povahy – sami si projdeme naše obětovatele, je jich celá řada. To, že je obyčejně znevažujeme a zneuznáváme, je logický důsledek našeho zastření jak k našim Andělům, tak k povědomí o morální práci pro národ, které dávají Archandělé. Pak marně voláme po vysoké a osvícené vůdčí osobnosti. Když tu je, pak ji buď nerozpoznáme, nebo ji pomlouváme, snižujeme, jsme z její mravnosti až nervózní, protože nám nastavuje zrcadlo a ukazuje, co je život v pravdě.

Na „protilehlé“ straně k Andělům jsou v jistém smyslu v našem nitru elementální útvary, které někteří autoři nazývají demony. Bez jejich alespoň částečného zvládnutí máme k Andělům zastřeno. Zase jsme u toho základního – očištné a bdělé práci na sobě, na svém sebepoznání. Daniel Vrba o našich pěstovaných demonech – a máme je každý - pojednal takto:

„Okultisté i křesťané v Pravé vůli /souladné s Vyšší Vůlí/ spatřují lásku, poněvadž je v dokonalé harmonii s celým Universem.

Jestliže se mohou dostat do vzájemného konfliktu autonomní komplexy lidské psychiky, nejsou dvě Pravé vůle, kterým by se toto mohlo přihodit. Vždy a za každých okolností existuje takové jednání, které je v souladu s Pravou vůlí, a najít svou Pravou vůli je z obecného hlediska vhodným receptem na život, pokud chceme prožívat štěstí a být vnitřně spokojeni, a z praktického hlediska je to metoda, jak nedopustit, aby nad naším tělem vládla vůle cizí, vůle démonova. Jestli může být v neutrálních situacích někdy nejasné, které rozhodnutí bude v souladu s Pravou vůlí, v případě konfliktu s démonem to bude jasné vždy. Pokud to aplikujeme na tři příklady v úvodu článku, v souladu s Pravou vůlí bude nepodlehnutí lenosti, neupadnutí do nedobrovolné závislosti a nenechat se ovládnout projevem neurózy.

Je třeba zdůraznit, že síla démona čerpá z naší vlastní síly – čím silněji bychom se pokoušeli jeho vůli zlomit, tím silnější démon bude, protože

vlastně bojujeme sami se sebou. Chyba je v tom, že bojujeme o „prožívání“, přičemž právě pocit z prožívání je nejsilnější démonovou zbraní. Při uvědomění si Pravé vůle musíme být proto připraveni na to, že zpočátku nás autonomní komplex naší psychiky nenechá „užít si“ pocitu svobody. Naopak, budeme sice následovat svou Pravou vůli, ale pocitově z toho nic nebudeme mít – jinými slovy, démon nás bude svádět ke svým vlastním emocím, které zatím skrze naše podvědomí ovládá. Pokud se například nenecháme ovládnout projevem neurózy, bude se to zpočátku týkat pouze fyzického těla, které bude vykonávat naši vůli, avšak naše duše bude stále pod vlivem démona a bude o to více trpět, protože neuposlechla jeho příkazu. Důležité je vydržet to. Odosobnit se, pozorovat se jakoby zvenčí. Stav duše sváděné démonem není naším já, je to jen dočasná nerovnováha projevovaná úzkostí, jež se na nás valí jako z protržených stavidel, protože démon nám v tu chvíli už neslouží jako její regulátor, naopak nával úzkosti v rámci svého pudu sebezáchovy pobízí. Teprve časem, jakmile síla démona nebo parazita bez přísunu naší energie ochabne, dostaví se opravdu osvobozené vnitřní prožívání.

Příklad: Rádi bychom zhlédli divadelní představení, ale démon nás předtím nutí vykonat spoustu vlastních rituálů, které musíme provést, jinak si představení neužijeme. Démon lenosti nabídne náhradní program (zůstat doma a nedělat nic), protože je všechno to chystání nesmírně otravné a cesta bude nepříjemná. Démon závislosti donutí například kuřáka, aby si ohlídal zásobu cigaret a o přestávce jej vyžene kouřit. Démon neurózy donutí například člověka s obsedantně-kompulzivní poruchou při odchodu dvěstěkrát zkontrolovat, jestli je zamčeno. Nebere žádné ohledy na začátek představení. Neuposlechnutí démona lenosti je snadné, ale přesto nás nutí „zamyslet“ se nad jeho nabídkou, jinak nám bude představení připadat jako povinnost a neužijeme si je. Neuposlechnutí démona závislosti je téměř nemožné, zmíněný kuřák pak nebude mít z představení vůbec nic. A člověk

s neurózou to má nejhorší, buď nestihne začátek, nebo bude celou dobu myslet na to, jestli zamkl. Přesto je důležité následovat Pravou vůli právě v těchto drobnostech, „nepovinných“ činnostech, které provádíme pro vlastní potěšení. Bude to znít absurdně, ale právě to, že se dokážeme překonat a tuto činnost pro potěšení přetrpět bez potěšení, protože jsme neposlechli démona, nejvíce oslabí vliv démonů na naši psychiku.

A ještě jedna věc. Na své demony jsme natolik zvyklí, natolik jsme se s nimi sžili, že se s nimi nebudeme chtít zcela rozloučit, protože bychom jinak zažili pocit blízky smrti. Jejich vůli totiž v principu vnímáme jako součást našeho ega, naší osobnosti. I proto nejde démona jednoduše zaplašit, zbavit se jej náraz. Naše podvědomí to totiž nechce. Bojí se smrti. Pud sebezáchovy vlastní démonovi je i naším pudem sebezáchovy. Navíc ne každý démon působí tak, že jej vnímáme negativně. Zkuste nabídnout skalnímu fotbalovému fanouškovi, že jej zázračně zbavíte vlivu démona fotbalu, takže jej pak nebude tento sport vůbec zajímat a bude mít čas na „užitečnější“ věci – myslím, že takový fanoušek (pokud by v tuto schopnost uvěřil) by svého démona bránil se vší vášní. Stejně je to ovšem i s demony, jejichž působení vnímáme škodlivě. Zmíněný neurotik, který klidně i několik hodin v kuse kontroluje, zda je zamčeno, sám sebe označí na zodpovědného a pečlivého. Démon své působení skutečně vystavěl na těchto osobnostních vlastnostech a okamžité zbavení se jeho vlivu vnímá podvědomí i jako zbavení se zodpovědnosti a pečlivosti. Neurotik, který si myje několik hodin ruce, se zase považuje za čistotného. Přestože svou přehnanou činnost skvěle racionálně reflektuje, stejně racionálně zjistil vše o bakteriích a nutnosti čistoty. Lench se zase může považovat například za diplomata nebo dobrého improvizátora – odloženou činností přece nakonec stráví méně času, protože termín tlačí. Závislý člověk zase racionálně hodnotí „benefity“ předmětu závislosti. A například závislosti na kávě se bude chtít zbavit opravdu málokdo, přestože je stejně omezující

jako kterákoli jiná závislost. Zkrátka, následování Pravé vůle *není* okrájení osobnosti. Naopak je to její posílení, vymanění z extrémů daných jejími vrozenými vlastnostmi. Démon zcela nezmizí, ale projev osobnostní vlastnosti je transformován a démon vyměněn buď za svou slabší obdobu, nebo za svou neutrální obdobu – i autonomní komplex nám může sloužit ku prospěchu. Důležité je, aby svými projevy nebránil Pravé vůli, o to jde.

Dosáhnout harmonie bytí není úkol, který by se dal zvládnout za jeden život. Není třeba propadat zoufalství, když se nám hned nedaří. Stačí jen, že jsme sami k sobě upřímní a jsme si vědomi toho, že naše myšlenky a tužby nejsou vždy tak úplně naše – už jen díky tomuto vědomí jsme mnohem svobodnější.“

Ještě k Andělům. Podobně jako dalších osm hierarchií nad nimi jsou nástroji či orgány Těla božského Otce k pomoci lidstvu. A nezapomeňme to základní, že Bůh, a tedy i Andělé, pomáhá jak chce On, ne jak chceme my.

Pro úplnost doplníme toto pojednání ještě textem o tomto tématu z roku 2013.

Všimněme si, jak se dnes přistupuje k řešení našich potíží či nabývání výhod. Titulky novin, reklam či internetu se hemží výrazy jako Zatočte s obezitou, Vyzrajte na celulitidu, Přelstěte zimní únavu, Vyhrajte boj s horečkou, Nakopněte nudu, Pokořte hory..., S námi srazíte konkurenci na kolena, Užijte si své krásy, Žijte na plný plyn... Vše musí sloužit našemu osobnímu prospěchu.

Dobře, je to jejich svět, nemusíme se s ním ztotožňovat. Ale porozhlédněme se i po postojích k věcem či bytostem duchovním. Je dnes v módě pořádat rychlokurzy na styk s anděly, řešení našich záležitostí pomocí andělů, zbohatnutí pomocí andělů, meditace na zhubnutí apod. Je to obdoba dávných cílů černé magie, kdy se vyšší síly jistými praktikami měly zapřahat do nižších cílů lidí.

I to můžeme pominout. Jděme ještě jinam. I z kruhů, hovořících o duchovnu, lze stále častěji zaslechnout lákavé tvrzení, že ten či onen "je napojen na vyšší dimenze, odkud čerpá informace", údajní senzibilové

kdekomu říkají, kolik má kolem sebe natrvalo andělů, případně i které, jiný zas „komunikuje s anděly“. Ale: s Anděly komunikovat nelze. A krom svého Anděla Strážce kolem sebe skutečné Anděly natrvalo nemáme. Nelze je ani postřehovat (krom několika nejvyšších zasvěcenců v lidských dějinách). Takovýmto tvrzením dnes tak rozšířeného zmaterializovaného okultismu chybí pokora a devoce vůči duchovním úrovním. Kdyby vůbec věděli, co si to troufají tvrdit! Jako lidé nedosahujeme ani k lemu jejich roucha. Andělé jsou nepředstavitelně vysoké duchovní bytosti (i když v devítistupňové hierarchii stojící člověku nejbliže), části božího Těla, bez hříchu a bez karmy, které lze ve vši posvátnosti a tichu nitra některým jedincům snad zavnímat. Ti na to však nedělají kurzy. Nelze hovořit ani o zaslechnutí jejich posvátného šepotu, natož pak je polidšťovat údajnou vzájemnou „komunikací“. Jejich vliv není slovní, nýbrž inspirativní. Anděly si nelze představovat jako jakési vyšší lidi, kteří jsou nám dobří k ukájení naší zvědavosti či k poradenským službám na cokoli. To, o čem někteří halasí, že komunikují s Anděly, jsou jen odrazy různých neviditelných inteligencí, které však k andělské úrovni nedosahují. Mohou to být některé přírodní elementární bytosti nebo i padlí andělé, kteří jsou ochotnými služebníky právě naší sobecké zvědavosti, konzumování duchovna pro ošperkování vlastní osobnosti atd.

Andělé jsou nositeli božské myšlenky a na svých pomyslných křídlech nesou k lidstvu Lásku Serafínů (platí, že první hierarchie nad člověkem je nositelem sil hierarchie nejvyšší, deváté, druhá hierarchie, Archandělé, dává na své úrovni průchod silám hierarchie osmé – Cherubínů, atd.). Ve vanutí sladkého duchovního vzduchu přinášejí Andělé ideje Serafínů a probouzejí duchovní city, kterými sytí naši duši myslivou, citivou i vědomou. Můžeme je ve vši pokoře poprosit třeba takto:

Rozšiřte naši duchovní hrud', abychom s Vámi dovedli vnímat duchovní vzduch kosmické esence boží Myšlenky. Zdvihněte naše k zemi skloněné hlavy, abychom nehleděli stále jen ke hmotě, ale ve vši pokoře vzhlíželi k nebeské říši, odkud nám Vaším prostřednictvím přichází odlesky božských Myšlenek. Pomáháte nám ke znovuzrození v Duchu božím a k ovládnutí abnormálních (padlých) Andělů lunárního světa, malých Luciferů, kteří přijímají Vaši podobu a jeví se dosažitelnými naší zvědavosti a sobecké touze po duchovnu.

Andělé, zvěstujete nám vzkříšení z ducha Lásky. Jste dobrými strážci lidí, stojíte po věky po našem boku, neboť naše duchovní Já žilo po věky ponořeno ve Vašem lůně v době "starého Měsíce". Tehdy jste pronikali naše Já a proto nás i dnes střežíte a pokračujete ve své dávné práci. Pomáháte nám vnímat a chápat duchovní Moudrost a Lásku.

Toužíme chápat Vaše inspirace, Vaše niterné impulsy a rozumět Vaším hlasům, které mluví v hlubinách našeho srdce řečí našeho svědomí. Chceme dbát Vašich inspirací, varování a napomínání, které v nás vyvoláváte, neboť víme, že jste Bohem určeni k ochraně našeho karmického osudu. Bůh Vám dal za úkol střežit naši duši, aby nepodléhala luciferským šalbám a svodům. Pomáháte nám ke správnému myšlení a zharmonizování s božím Řádem. Pomáháte tak, jak chce Bůh, ne tak, jak chceme my. Stojíte při nás, při naší denní práci, vnukáte nám správná předsevzetí a rozhodnutí, pomáháte nám rozlišit pravdu od lži a klamu. Inspirujete nás k proměně sedmera astrálního zla v sedmero astrální dobro, vnukáte nám náklonnost ke ctnosti, učíte nás nezištnosti, pokoře, čistotě, pravdivosti, střídmosti, mírnosti, klidnomyslnosti a rozvaze. Pobádáte nás k pili, trpělivosti a nabádáte nás k zachování vnitřní i zevní harmonie. Učíte nás poznávat, překonávat a rozpouštět pudové impulsy a závislosti nižší astrality.

Prosíme Vás, opatrujte dál naši duši, pomáhejte nám zachovávat naše dobrá předsevzetí a rozhodnutí, která nám vnukáte.

Jako Maria – zemská Matka vystupuje o Letnicích k nebeským říším, přitahována Ohněm svaté Trojice, nechť i my s Vaší pomocí se učíme vystupovat ze svého smyslového bytí k božskému požehnání a sestupovat s ním k naší denní práci.

Pomáhejte nám, abychom se mohli znovuzrodit ve vědomí, že jsme božími dětmi. Nechť nikdy nezapomeneme na svůj božský původ a božské předurčení. Síly, které nám přinášíte, musíme teprve rozvinout vlastní duchovní píli a sebevýchovou. Nechť se zhostíme slzí své ješitnosti a náladovosti a očistění ze své lidské malichernosti nabudeme čistoty srdce, pokory i vzmachu ducha, zbaveného malicherných, sofistických a spekulativních myšlenek.

Inspirujte nás ke změně smyslu našeho života, k jeho prohloubení silami soucítění a lásky k Bohu ze vší myslí, ze všeho citu i vůle. Pomáhejte nám obstát ve zkouškách života, rozlišovat potřebné od nepotřebného, spásné od zbytečného, trvalé od pomíjejícího.

Učíte nás očistovat šat své duše Vaší nebeskou vodou, která posvěcuje šat naší duše životem Kristovým, abychom se stali žáky Lásky a Harmonie Kristovy a překovali všechny zkoušky své karmické cesty na naši Golgotu trpělivým a vděčným odpykáním a proměnou svých vin.

Děkujeme Vám za Vaše stálé vedení, pomoc, posilu a prosíme Vás o Vaši další Lásku a posvěcování, abychom toho všeho byli hodni.

